

Den lutherske kirken i Brasil feirer 200 år

Kirken.no

En tydelig og livskraftig kirke midt i Brasils hverdag.



Fra venstre: Intensjonal direktør i Den norske kirke Einar Tjelle, visepresident i den lutherske kirken i Brasil (IECLB) Mauro Souza, leder i Mellomkirkelig råd Kristine Sandmæl, visepresident for Latin-Amerika i Det lutherske verdensforbund Isabella Reimann Gnås.

Den norske kirke ved Mellomkirkelig råd var invitert da vår søsterkirke i Brasil feiret sitt 200 års jubileum.

– Det er en livskraftig kirke vi har vært gjester hos. Mer enn å feire 200 år, har det vært konstruktive samtaler og en selvkritisk tone. Viljen til å være en tydelig kirke midt i Brasils hverdag preget samlingen. Jeg opplevde en kirke med stort engasjement for oppdraget sitt. En kirke som har et ektefølt engasjement for inkludering av alle mennesker med deres ulikheter, og med en solid bibelsk forankring for dette, forteller Kristine Sandmæl, leder av Mellomkirkelig råd for Den norske kirke.

Verdens klimamøte holdes i Brasil neste år

I sin hilsen til Kirkemøtet i Brasilia la Kristine Sandmæl blant annet vekt på betydningen av å be for hverandre og lære av hverandre. Men også tema som sosial rettferdighet og inkludering, samt miljø og bærekraft, som Den norske kirke er opptatt av, gir resonans til engasjementet også i Den brasiliansk-lutherske kirken. Både dramatiske flommer sør i Brasil og tørke og skogbranner i deler av Amazonas har vært prekært i år, og gjort livet vanskelig også for flere av menighetene. I hovedstaden Brasilia hadde det ikke vært regn på mer enn et halvt år. Det er uvanlig. Regnet denne uka ble sett på som en velsignelse. Kirken jobber nå med en egen klima/miljø-strategi og planlegger også for det store FN-møtet COP 30 i Belèm i Brasil neste år.

– Det ble sagt i plenum at kirken må våge å snakke om grådighet, egoisme og synd. Vi må se økologisk bærekraft og teologi i sammenheng, forteller Sandmæl.

I et kirkesamarbeid, som mellom Brasil og Norge, er det flere elementer:

– Det viktigste vi forplikter oss på er å be for hverandre. I tillegg kan vi dele erfaringer og lære av hverandre. Det gjorde inntrykk at gudstjenestenes tekster, bønner og sanger hadde gjenklang i den politiske behandlingen umiddelbart etterpå, mens de ønsket mer informasjon om vårt urfolksarbeid. Ingen kirke er for stor til å lære noe av en annen kirke, ingen kirke er så liten at den ikke har noe å lære andre kirker, sier Sandmæl.